

LETO 2016

OBLASTNÍK

SKAUTSKÝ
ŽIVOT

UŽ JE ČAS

NA
SLOVÍČKO

STRIEBORNÝ
VLK - MUFI

DUCHOVNO

PRAVÁ
MÚDROŠŤ

Obsah

UŽ JE ČAS...

3

8 | AKTIVITY DO KLUBOVNE

PRAVÁ MÚDROŠŤ

9

10 | TIPY NA VÝLET

AKO VYBRAŤ SPACÁK

11

12 | NA SLOVÍČKO S MUFIM

RUDOLFOVO OKIENKO

14

15 | VEĽKÝ ZOŠIT

ČAJOVNICA

17

18 | MÁNIA

SVIEŽA LIMONÁDA

19

20 | NEPREHLIADNITE!

OBLASŤ VO FOTKÁCH

22

Stĺpček šéfredaktora

AHOJTE SKAUTSKÍ PRIATELIA!

So stúpajúcimi teplotami pre Vás prinášame horúce letné číslo nášho oblastného časopisu! Dozviete sa čo bolo a čo sa chystá v našej oblasti, tipy na rôzne aktivity, či ako sa počas letných horúčav osviežiť veľmi chutnou limonádou. V tomto čísle tiež nájdete zaujímavý rozhovor so strieborným vlkom - Mufim a na záver sa môžete trochu potrápiť s osemsmerevkou. Prázdniny sa už nezadržateľne blížia, a tak Vám želáme leto a tábory plné zážitkov a dobrodružstiev. Tešíme sa z Vašej priazne a pozitívnych ohlasov. Stretneme sa spolu opäť na jeseň.

Disko, Pali a Yan

Skautský život

UŽ JE ČAS...

V novembri tohto roku uplynie šesťnásť rokov od vzniku Východoslovenskej oblasti Slovenského skautingu. Vznikala veľmi ťažko. Prvé pokusy vytvoriť oblasť v našom regióne sa uskutočnili už v rokoch 1992 a 1993. Ostali však na mŕtvom bode. Myšlienka oblasti na tlak náčelníctva ožila až v roku 1998 po stretnutí náčelníka Slovenského skautingu RNDr. Šteffeka – Zelinkára s okresnými vodcami na Kamenci pri Michalovciach. O rok nato sa uskutočnilo pracovné stretnutie v Prešove, ale znova bez výsledku. Ústredie presadzovalo dve oblasti ktoré by zodpovedali územnosprávnemu usporiadaniu krajov. To nezodpovedalo predstavám spišských zborov, ktoré zamýšľali vytvoriť svoju Podtatranskú oblasť. V nej boli okresy Prešovskom, aj Košickom kraji. Potreba vzniku oblasti, ako dôležitého organizačného prvku bola znova nadnesená novým náčelníkom SLSK Ing. Pokorným – Johanym na stretnutí 4.6.2000 v Košiciach. Iniciatívu po

stretnutí prevzali členovia prešovskej a košickej okresnej skautskej rady a rozhodli neštiepiť sily a na zvyšku východoslovenského regiónu založiť spoločnú skautskú oblasť. Pozvánky na ustanovujúce oblastné zhromaždenie boli rozposlané v septembri. Do toho sa ešte „zamotala menšia komplikácia“ s br. Drličkom z Piešťan. Ten v októbri zvolal zástupcov zborov s tým, že keď východniari si oblasť nevedia založiť, on nám s tým pomôže. Dozvedel sa, že už netreba a na zhromaždenie bol dodatočne pozvaný aj on. Neprišiel... Ustanovujúce oblastné zhromaždenie Východoslovenskej oblasti Slovenského skautingu sa uskutočnilo 27. novembra 2000. Oblasť sa od svojho začiatku zaradila medzi funkčné skautské oblasti s dosť vysokým štandardom. To platí dodnes. A to sa o všetkých „starých“ skautských oblastiach na Slovensku nedá povedať. Oblasť mala šťastie na ľudí v oblastnej rade. A tých sa počas niekoľkých volebných období

vystriedalo vyše dvadsať. Prevládal duch tímovej práce. Činovníci oblasti navzájom spolupracovali a dopĺňali sa. Občas sa síce vyskytli aj pasívnejší členovia rady, či „kvalifikované brzdy“, tých ale veľa nebolo. Podstatná bola aj komunikácia oblasti – východoslovenské zbory.

Tohto roku sa nezadržateľne blíži 7. výročné oblastné zhromaždenie. Na ňom sa uskutoční aj voľba činovníkov oblastnej rady. Tu ide o dôležité rozhodnutia. Tak ako budú voliť delegáti zhromaždenia, tak bude aj najbližšom volebnom období vyzerať naša oblasť. Osobne dúfam, že ich voľba bude správna a pozitívny trend si naša oblasť udrží aj v budúcnosti. Koho voliť? Mená Vám nepoviem. Faktom je, že niektorí súčasní členovia by ešte v rade jedno volebné obdobie mohli zostať. Niektorí to už, ale v rade fahajú dosť dlho. Tí by potrebovali trochu oddychu, či zmenu náplne činnosti. Rada sa vždy potrebuje z časti „omladiť“.

UŽ JE ČAS...

Jednak aj oni sami potrebujú získať skúsenosti zo skautskej úrovne na ktorú neboli zvykli. Je to potrebné aj preto, aby sme si dokázali vychovať svojich nasledovníkov.

Organizačný poriadok nám predpisuje najmenej piatich členov oblastnej rady. Aj keď každý má určené povinnosti, oblastná rada musí byť predovšetkým tím a pri plnení úloh a povinností sa vzájomne dopĺňať. Všetko súvisí so všetkým. Riadiaca činnosť – komunikácia – rozvoj – vzdelávanie – financie a majetok. Nič z toho nie je izolované. Povieme si: „Tých päť ľudí do oblasti nejako

pozliepame“. Päť je minimum. Určite by sa našlo množstvo povinností aj pre ďalších. Podľa Organizačného poriadku (kap.2, ods.15, písm. f) ich môže byť aj viac, podľa aktuálnych potrieb oblasti. Tu si treba ale dobre zväziť aká funkcia v oblastnej rade je v súčasnosti naozaj potrebná, pre aký úsek a ideálne by bolo na tento post navrhnúť aj vhodného človeka. Aby sme do rady zbytočne ne navrhovali neaktuálne funkcie a ľudí čo v rade nič užitočného neurobia. Do úvahy musíme brať optimálny počet členov rady. Pri malom počte sa „nezastavia“ – veľa úloh na málo ,

ľudí, ale sú akční (menej ľudí sa podľa potreby rýchlejšie dá dokopy). asa pri veľkom počte sa úlohy dajú lepšie rozdeliť, je to už väčší celok ktorý je menej operatívny. Napr. aj schádzaní na rokovanie sa pre osobné povinnosti a časové dôvody. To všetko musíme brať do úvahy. Podľa môjho názoru, pokiaľ by sa našli ešte ďalší dvaja navyše (ideálny je nepárny počet), vo Východoslovenskej oblastnej rade by sa určite nenudili. Času je oveľa menej ako si myslíme. Prázdniny zbehnú veľmi rýchlo a na krku máme jeseň – začiatok nového skautského roka. Nestihneme sa zastaviť a zrazu je tu výročné oblastné zhromaždenie. Ak chceme udržať pozitívny trend našej oblasti, nesmieme si nechať úlohu „zhromaždenie“ na poslednú chvíľu. Je potrebné sa zodpovedne zamyslieť aké posty (okrem povinných) budú v oblastnej rade v budúcom období potrebné. Vyberať a oslovovať ľudí – činovníkov, ktorí budú úspešne pokračovať v diele svojich predchodcov.

• VODCA OBLASTI – LÍDER KTORÝ RIADI A KOORDINUJE PRÁCU V RADE A OBLASTI. HLAVNE NESIE ZODPOVEDNOSŤ ZA ČINNOSŤ OBLASTI.

• JEHO ZÁSTUPCA JE ZÁROVEŇ AJ TAJOMNÍKOM A ZVYČAJNE MÁ NA STAROSTI NEPOPULÁRNU BYROKRACIU.

• OBLASTNÝ INŠTRUKTOR – JE ORGANIZÁTOROM A GARANTOM VZDELÁVACÍCH AKTIVÍT

• EKONÓM – V DNEŠNEJ DOBE TO BEZ FINANCIÍ ŽIAŤ NEJDE.

• ROZVOJÁR – V SÚČASNEJ DOBE, ASPOŇ V NAŠOM REGIÓNE VEĽMI DÔLEŽITÁ FUNKCIA. PRÁCE MÁ „NAD HLAVU“ (MOŽNO BY NEBOLO ZLÉ, KEBY ZA SÚČASNÝCH PODMIENOK BOLI NA TENTO POST DVAJA)

OBLASTNÝ SVÄTÝ JURAJ

V sobotu 23. apríla sa konal oblastný Sv. Juraj. V Kysaku sa stretlo približne 290 skautov. Celý deň sa niesol vo výbornej atmosfére. Potom, čo prebehla registrácia, kde sme dostali cestovné pasy, nastalo oficiálne privítanie všetkých zúčastnených a odznela skautská hymna, dali sme sa do skupiniek a už sme sa tešili na zaujímavú hru Cesta okolo sveta, pri ktorej sme sa niečo nové naučili, no najmä sme sa zabavili. Navštívili sme krajiny Čína, Ukrajina, Česko, Švajčiarsko, Brazília, Japonsko, Madagaskar, a mnohé iné. V každej krajine sme mali úlohu, ktorá preverila našu šikovnosť, rýchlosť, odhad, spoluprácu alebo niektorú zo skautských zručností.

Na stanovištiach boli roveri, ktorý sa k nám správali veľmi priateľsky. Vĺčatá a včielky sa zabavili pri rôznych hrách a súťažiach, ktoré sa niesli v duchu rozprávok. Každý si mohol zastrieť z luku, zahádzať s frizbee alebo si len tak pobehať po lúke a zahrať futbal. Mali sme možnosť nazrieť do krásnej Kysackej jaskyne, ktorá bola neďaleko. Najviac sa nám páčilo, že sme sa mohli dotknúť kvapľov, čo je v iných jaskyniach zakázané. Potom, čo vífazi dostali vecné ceny v podobe či už atlasov, encyklopédií alebo iných šikovných vecičiek, nasledovala omša. Tento pekný deň nám skrášilo príjemné počasie. S dobrým pocitom sme sa vrátili domov.

Dominika Bodorová

STRÁŽCA SNOV

Ranná hmla a chlad od potoka sa rozprestrelí po celej lúke. Nočná tma bledne, už dovidieť na vrchol stožiaru. Kráčam týmto ranným tichom. Je výnimočne svojou pomínutelnosťou. Čo chvíľa sa rozštiebotajú vtáky a o pár hodín i všetko osadentvo lúky. Teraz som tu len ja, krajina a plynúci čas. Ešte aj potok zrazu žblnká potichšie. Kráčam trávou zmáčanou rosou a vibrámy vízgajú. A predsa všetko spí. Vlčatá, skauti i roveri.

Pár dosák, nepremokavá celta a železná konštrukcia sú teraz ich domovom. Strážia ich skromné majetky, chránia pred dažďom a trochu aj pred chladom. V tejto rannej hodine sa na ich strechách rosia skautské sny ich obyvateľov. Tu počuť tichý smiech, tam príliš veľa šošovice z predošlého dňa. Cez celtu unikajú prosby, túžby i priania.

Slnko vyhuplo spoza kopca a na lúku dopadli dlhé tieňe podsád. A všetka tá rosa sa ligoce, skoro by som povedala, že sa smeje. Vie, že o chvíľu, až začne slniečko hriať, sa vyparí k oblohe a poniesie so sebou príbehy poz-bierané z podsád.

Táborisko už naplnil spev vtákov a ja teda môžem pomaly zobúdzaf kuchyňu. Kto vie, o čom snívajú varechy? Či ich kolegovia nože uložené v stojane. Poľná kuchyňa spokoj-

ne vyfukuje popol a pod svojim veľkým bruchom ukrýva polená. A ja mám v rukách prvú iskrú nového dňa. Rozkladám oheň v kotline, dym a praskot dreva sú prvé zvuky táborového života, ktoré zdravia slnko. Bandasky zoradené v rade za kuchyňou sú plné vody, včerajšia služba sa činila. Čakajú, ktorá bude tá vyvolená. Je to česť, byť súčasťou ranného čajového rituálu.

Vyfahujem si lavičku pred kuchyňu, na slnko. Dívam sa po prázdnom táborisku. Čo sa tu dnes udeje? Skautky po raňajkách vyrazia na výlet na neďaleký hrad. Obloha modrie, počasie by im mohlo výjsť. Na potoku rastie priehrada, skauti ju snád' dnes dokončia. A najmenší obyvatelia budú vraj

vraj doobeda olympiádu. Sníva každá lúka o tom, že raz ožije takým životom, aký prináša skautský tábor? Pokoj teda neprináša. Ale ak sa stromy, kvety a skaly rozprávajú, je to isto udalosťou roka. Závisí to aj od stupňa ekologickej uvedomenosti skautskej rodiny čo si lúku prenajala na pár týždňov. Vstávam z lavičky a robím si kolečko okolo podsád, s cieľom vyzbierať zblúdivé papieriky či nebodaj fľaše. Aby nás potom vietor nepoohováral po lesoch i hájoch.

Prvý nedočkavec vybieha z podsady na toaletu. Usmejem sa, lebo ten sa ešte vráti do tepla spacáku. Nový deň patrí prvým staffákom. Vraciam sa do kuchyne naplniť ich poháre teplým čajom či kávou. Veselo si vedľa seba žblnkocú, ako privítajú tých, čo robia budiček. Pred nimi ešte zásobovača, ktorý vyrazí do dediny po chleba. A po rannej piesni ich prídu pozdraviť rozcvičkári a vodcovia, aby posilnili stratené hlasy zo včera. Kuchynská služba dorazí aj so zubnými kefkami a hrebeňmi, ktoré si radi vypočujú od variech o čo prišli, keď sú celý deň zavreté v podsade.

No dovtedy mám najkrajšiu časť dňa na tábore pre seba. Plnú snov, nádeje, ticha. Posledná stráž už nestráži len vlajku. Chcete aj Vy strážiť niekoho sny?

OPUSTIL NAŠE RADY

Dňa 15. mája 2016 opustil naše rady bývalý košický skautský činovník Mgr. Bohumil Kaman. **Brat Kaman** sa narodil 5. októbra 1956 v Brne. Je otec bol duchovný cirkvi husitskej v Kuřimi, kde mladý Bohumil prežil aj svoje detstvo. Strednú školu absolvoval v Prahe. Bol grafikom. Dostať sa na vysokú školu v časoch socializmu ako syn kňaza nemal žiadne šance. Od roku 1980 žil v Košiciach. Povoláním pracoval ako grafik, bol ženatý mal dcéru a syna.

Prvýkrát so skautingom sa dostal do kontaktu v období rokov 1968 až 1970 v rodných Čechách. V roku 1990 sa už v Košiciach s nadšením podieľal na obnove skautingu. Určité obdobia bol členom košickej okresnej skautskej rady. Jeho najväčší podiel bol pri vydávaní časopisu SKAUT. Ako profesionál mal na starosti jeho grafické spracovanie. Časopis vydávala okresná skautská rada v Košiciach a v tých časoch to bol jediný skautský časopis na Slovensku vydávaný v tlačovej forme. V druhej polovici deväťdesiatych rokov tak ako mnoho ďalších oldskautov ustupuje do ústrania a prestáva byť aktívnym činovníkom. Napriek tomu aj začiatkom nového storočia sa podieľal na grafickom spracovaní publikácie Slovenská skautská symbolika.

V druhej polovici minulého desaťročia vyštudoval teologickú fakultu. Aktívne sa podieľal na činnosti košického ekumenického spoločenstva, aj Českého spolku. V roku 2014 bol vysvätený za kňaza Československej cirkvi husitskej pre Košice a jeho okolie.

Posledná rozlúčka s bratom Bohumilom Kamanom sa uskutočnila 20. mája vo františkánskej kostole v Košiciach. Priestory kostola boli plné. Rozlúčky sa zúčastnili duchovní cirkvi husitskej z Čiech, aj Slovenska. Prítomní boli zástupcovia takmer všetkých kresťanských cirkví pôsobiacich v Košiciach, nechýbal ani zástupca židovskej náboženskej obce. Zúčastnili sa jej zástupcovia magistrátu mesta Košice, košického Českého spolku, spolupracovníci z civilného zamestnania, známi... Vari len zástupcov skautingu bolo pomenej...

Stratili sme jedného z bratov, ktorému môžeme ďakovať za to, že sme tu, že existujeme a môžeme rozvíjať našu činnosť. A nebolo to až tak dávno, čo s elánom obnovoval skautské hnutie u nás. Žiaľ, dnes títo skautskí činovníci z 90-tych rokov sú pre nás neznámi ľudia. Odchádzajú z tohto sveta skautmi úplne zabudnutí. Češť jeho pamiatke.

Aktivity do klubovne

Aktivita 1

Spoznávanie Badena-Powella netradičnou formou. Jednotlivci alebo dvojice si nacvičia scény zo života badena-powella, ktoré následne predvedú pred ostatnými bez použitia slov. Ostatní budú hádať o akú situáciu ide.

Aktivita 2

Krátkym kvízom na skautské témy budú jednotlivci získavať špilky za každú otázku. Následne budú za čo najkratší čas musieť zo špiliek postaviť rôzne typy ohňov, kto bude mať viac, získava odmenu. Na konci bude prezentácia každého člena.

Aktivita 3

Družina sa rozdelí do dvoch tímov. Po klubovni budú rozhádzané papieriky v dvoch farbách pre každú skupinu. Každá skupina dostane rôzne zranenia a na papierikoch budú postupy ošetrovania. Je potrebné priradiť správny postup ošetrovania ku zraneniu.

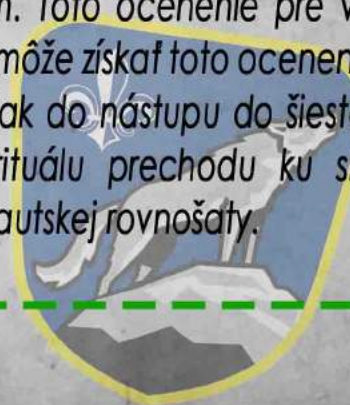
TIP NA NETRADIČNÚ DRUŽINOVKU

DRUŽINOVKA V PLANETÁRIU

VLČÍ SKAUT

Vlčí skaut je ocenenie, ktoré je inšpirované Orlím skautom. Toto ocenenie pre vlčatá a včielky je prispôbené ich možnostiam. Vlča alebo včielka môže získať toto ocenenie až do prechodu ku skautskej družine alebo oddielu, najneskôr však do nástupu do šiestej triedy základnej školy. Ocenenie odporúčame udeliť počas rituálu prechodu ku skautom. Následne ho môže nosiť ako skaut/ka na pravom vrecku skautskej rovnošaty.

duchovný rozmer

PRAVÁ MÚDROŠŤ

V čase, keď som začal písať tento článok už naši maturanti oslavovali úspešné zvládnutie Skúšky dospelosti, mnohí vysokoškoláci hrdo držia v ruke vysokoškolský diplom o ukončení školy s priznanou akademickou hodnosťou. V nostalgii po školských rokoch som si spomenul na svojich učiteľov, z ktorých mnohí boli zaujímavé osobnosti. Často spomeniem výrok stredoškolskej profesorky chémie v michalovskom gymnáziu, ktorá nám stále opakovala: „Nie je hanba pýtať sa, hanba je nevedieť!“ Tak v sa v nás snažila prebudíť záujem o tajomstvá vedy. Ten výrok opakujem deťom, ktoré si myslia, že všetkému rozumejú a venovať sa tomu hlbšie, je strata času. Nakoniec, nie len u deťí badáme určitú povrchnosť, spojenú z pyšným sebavedomím.

Zaujala ma terapia drogovo závislých, prezentovaná v televíznych novinách. Terapeut ich zobral do hôr a vysvetľoval divákovi: „Týmto ľuďom chýba pokora a tak sa tu, v horách, učíme poznávať svoje obmedzenie a odkázanosť na pomoc iných.“ Tento druh terapie ma prekvapil. Učí sa pokore a nechaj si pomôcť, alebo poradiť. Asi to, čas od času, potrebujeme všetci.

Potvrďuje to aj nasledujúci príbeh: Keď zomrel akýsi človek, zanechal po

sebe 17 tiav, ktoré si mali rozdeliť jeho traja synovia. Prvý mal dostať jednu deväťtinu, druhý jednu polovicu a tretí jednu tretinu stáda. Ale 17 tiav sa nedá rozdeliť ani na polovicu, ani na tretinu, ani na deväťtinu. Tak vznikol medzi synmi spor, ktorý netrval krátko. Nakoniec sa, celí zúfalí, dohodli, že poprosia o radu mudrca. Keď k nemu prišli, sedel pred stanom. Keď si vypočul, čo ich trápi, odviazal svoju vlastnú favu, ktorú mal priviazanú o kolík pred stanom, a daroval im ju, k ich sedemnástim. Mladí muži zostali stáť v nemom úžase. Potom mudrc začal deliť favy. Prvému dal jednu deväťtinu + 18 tiav, teda dve favy. Druhému dal jednu polovicu, teda deväť tiav. Tretiemu jednu tretinu, teda šesť tiav. Predstavte si, jedna fava mu zostala, tá jeho.

Bratia boli tak zaujatí počítaním a hľadaním riešenia, že si ani neuvedomili, aké jednoduché riešenie má

ich problém. Múdry muž sa na ich problém pozeral z iného pohľadu. Jeho obeť, v podobe darovania favy, pomohla vyriešiť bratskú hádku, a pritom ho nič nestála.

Niekedy majú naše problémy celkom jednoduché riešenie, nám však nenapadne. Preto potrebujeme niekoho, kto nám môže pomôcť, či už je to človek, alebo Nieкто väčší. Čítal som aj jeden pekný výrok, už si síce nepamätám autora, ale myšlienku som si zapamätal dobre: „Slovo, ktoré ti pomôže, si nemôžeš povedať sám!“

Pomaly vstupujeme do letných skautských aktivít. Ukážu sa problémy i ťažké situácie. Nezabudnime, že každý problém a ťažkosť má svoje riešenie. Nehanbíme sa, s pokorou, pýtaj radu. Nech už je to ktokoľvek, koho o ňu poprosíme. To nie je hanba. To je zodpovednosť a pravá múdrosť.

Túlavá vibrama

- OBJAVOVANIE SLOVENSKA - BACHUREŇ - BRANISKO

TRASA:	Lipovce (587m) - Lačnov (783m) - Sedlo pod Magurou (992m) - Bachureň (1081,7m) - Buče (1005,7m) - Lačnov (783m) - Lipovce (587m)
POHORIE:	Branisko
DĹŽKA TRASY:	3 - 4 hodiny
NÁROČNOSŤ:	lahká až mierne náročná
MAPA:	VKÚ Harmanec č. 115 Šarišská vrchovina - Branisko (www.turistickamapa.sk)
PRÍSTUP:	Autobusom do Lipoviec - www.cp.sk

Lipovce. Východoslovenská dedina obklopená stromami a krásnou prírodou. Tu sa jedného snečného dňa vybralo i naše skautské trio motivované zdoláním Bachurne, jedného z vrchov pohoria Branisko. Vrelo odporúčame práve tú druhú cestu, posiatu množstvom skalných útvarov, vodopádov a roklín. Z Lipoviec sa touto červenou značkou dostanete do Lačnova cca za 1 hodinu. Orientačne je tento úsek bez problémov, idete stále v koryte rieky a tá vás určite vyvedie von z lesa. Pri výstupe z lesa pokračujete mierne zarasteným chodníkom ešte asi 5 min do dedinky.

Dedinky, kde sa život už dávno zastavil, dedinky, kde sa konal jeden z našich prvých táborov menom Lačnov. Drevené domy, starý kostol, pár kráv a pár ľudí. Skrátka, ideál. V dedine je možnosť doplniť zásoby vody v prameni pri asfaltovej ceste. Asfaltová cesta sa mení na štrkovú, ktorá vás privedie ku kaplnke s pekným výhľadom na

dom na Lačnov. Tu sa cesty rozvetvujú. Môžete pokračovať po červenej značke a na rázcestníku Lačnovské sedlo odbočiť na zelenú smerom do Sedla pod Magurou, no odporúčame vám ísť po neznačkovanej trase, ktorá vedie od kaplnky priamo hore na sedlo.

Po 30 min sa dostávate na Sedlo pod Magurou, kde sa vám naskytú prvé výhľady do doliny a opačným smerom môžete za dobrého počasia zbadaf Stráž a Lysú Stráž. Kochajúc sa výhľadom pokračujeme červeno-zelenou značkou smerom na Bachureň. Po chvíli sa značka rozdvaja a vy pokračujete po zelenej, ktorá vás privedie na malú lúčku z ktorej odbočíte vpravo smerom na vrchol. Z lúčky sú to asi 3 minúty hore. Prichádzame hore a našou odmenou je pekný výhľad (pri dobrej viditeľnosti vidno aj Tatry), zápis do vrcholovej knihy a samozrejme klobásky, ktoré sa už pridľho pýtali z našich ruksakov von. Naspäť môžete pokračovať tou istou

trasou, ale odporúčame zo Sedla pod Magurou pokračovať po hrebeni teda po červenej trase do lyžiarskeho strediska Buče, kde vás privítajú znova pekné výhľady na kopcovitú krajinu v okolí Lipoviec a okolia.

Práve v tomto úseku si dôkladne vychutnáme ticho a samotnú vegetáciu okolia, spravíme pár fotiek a pokračujeme ďalej po žltej od kríža, ktorý sa nachádza trochu ďalej od chaty dole do Lačnova (táto trasa nie je dobre značená, myslím dokonca že vôbec, ale spoľahlivo privedie do Lačnova). Od kríža môžete pokračovať po lúčnej ceste ešte asi 15 minút po Sedlo Buče, kde môžete zbehnúť priamo dole do Lipoviec.

Tak snáď už máte predstavu, kde budete tráviť vašu budúcu sobotu...

Pali

Skautská prax

AKO VYBRAŤ SPACÁK

Spací vak je nedeliteľnou súčasťou výbavy každého turistu. Kritéria pre výber správneho spacáku sú:

- * teplotné určenie
- * váha
- * cena

Je treba sa zamyslieť, ktoré kritéria sú pre nás dôležité a podľa toho si správne vybrať. Pokiaľ hľadám malý a ľahký spacák a chcem ho za dobrú cenu, nebude práve vhodný do studených nocí. Pokiaľ plánujem nocovať vonku pri teplotách tesne nad nulou, spacák stúpne na cene apod.

Teplotné určenie

Spacák vyberáme v prvom rade podľa teplotného určenia. V špecifikáciách spacáku nájdete najčastejšie 3 (4) teploty :

- * **Horná extrémna teplota** - Teplota pri ktorej nám v zapnutom spacáku začne byť nepríjemné teplo. Problém s nadbytkom tepla sa u väčšiny spacákov dá vyriešiť rozopnutím zipsom.
- * **Komfort** - Spodná hranice komfortu, pri ktorom je užívateľ ležiaci v uvoľnenej polohe na chrbte v celkovej tepelnej rovnováhe a nepocífuje chlad.
- * **Limit** - Spodná hranica, pri ktorej je užívateľ ležiaci v skrčenej polohe v celkovej tepelnej rovnováhe a ešte nepocífuje chlad.
- * **Extrém** - Spodná extrémna teplota, pri ktorej hrozí nebezpečie poškodenia zdravia v dôsledku podchladenia.

Údržba

Textilné materiály, z ktorých sú spacie vaky vyrobené, sú konštruované pre bežné pranie a čistenie (podľa inštrukcií výrobcu na štítku)

- po každom použití prevetrať v rozopnutom stave
- škrvny čistiť vlažnou mydlovou vodou
- pre pranie použiť špeciálne pracie prášky a teplú vodu (nie horkú), po vypraní dôkladne vyžmýkať
- potom spací vak voľne rozložíme a necháme vodu odkvapkať, potom ho necháme schnúť a príležitostne s ním zatrasieme (hlavne perové spacie vaky)
- najlepší spôsob uskladnenia spacieho vaku je rozložiť voľne alebo nechať visieť na suchom, temnom mieste

Na slovíčko

NOSITEĽ OCENENIA RADU STRIEBORNÉHO VLKA

-MUFI-

1 Ako si sa dostal ku skautingu?

Otec bol ešte predvojnový skaut. V roku 1968 bol skauting na krátku dobu obnovený a otec bol jedným z tých ktorí sa na obnove podieľali. V júni v Prešove vznikol 1. oddiel skautov a ja som sa stal členom družiny tigrov. Keďže som vtedy už mal 15 rokov, hneď som bol zaradený aj do radcovského kurzu.

2 Najkrajší zážitok v skautingu?

Za tie roky bolo zážitkov mnoho. Pekných a ešte krajších. Preto spomeniem zážitok trocha mimo skauting. Pred dvoma rokmi sa stal v jaskynnom systéme Domice úraz. Záchranka prebehla rýchlo. Tesne potom, ako odletel vrtuľník so zraneným, prifrčalo výstrojom plne naložené auto z Rimavskej Soboty a z neho vystúpili traja jaskyniari. Keď ich kamarát informoval o situácii, začul som: „Práve sme opravovali skautskú klubovňu, keď zaznel telefón. Utekali sme zbalíť veci a autom hnali sem.“ Keď som to počul, zavrčal som: „Čo ste robili?“ Trochu sa zháčili a jeden z nich odpovedal: „Dávali sme dokopy skautskú klubovňu, my sme skauti“. Asi som vyzeral veľmi nevlúdne, ale verte mi, že pri srdci som mal pocit hrdosti. Na skauting, aj ľudí ktorí sú jeho členmi.

3 Najhorší zážitok v skautingu?

Určite to bolo zrušenie skautskej organizácie Slovenský junák v apríli 1970. Bolo to pre nás veľkým sklamaním. Vtedy som bol zástupcom vodcu 4. prešovského oddielu. Parta v oddiele bola veľmi dobrá. Organizáciu zakázať mohli, partu nie. „Skalní“ sme pokračovali ďalej a neskôr založili trampskú osadu Roveri. Ťahali sme to niekoľko rokov, potom z rôznych dôvodov (za štúdiom, zamestnaním, rodinami,...) rozliezli po celom Slovensku. Ale kontakt sme nestratili po celý čas. Dodnes sa „old boys“ schádzame aspoň raz ročne na zimných prechodoch roklami Slovenského raja.

4 Ako ťa skauting obohatil?

Aj keď to navonok vyzerá ako slovná fráza alebo si to plne neuvedomujeme, skautská výchova naozaj všestranne rozvíja ľudskú osobnosť. Na túto tému už hovorili mnohí. Každý z nich do popredia vyzdvihol to, čo považoval za dôležité. Niektoré morálne a duchovné princípy, ďalší vzťah a poznávanie prírody, iný získavanie nových poznatkov a vedomostí, niekto fyzický rozvoj a nadobúdanie rôznych zručností,... Ja by som vyzdvihol utváranie medziludských vzťahov. V dobrom skautskom kolektíve vznikajú priateľské putá ktoré trvajú po celý život. V predchádzajúcom bode som spomenul zimné prechody roklami Slovenského raja ktorých dušou a imelom je stále tá stará skautská parta z rokov 1968 – 70.

Nakoniec, keby ako mladí skautíci sme v roku 1969 nevlezli do neprístupnej Zlej diery a potom ešte ďalších jaskýň a opálových baní, dnes by som sa asi sotva aktívne venoval jaskyniarstvu.

5 Ako dlho si skautom?

Do oddielu som vstúpil v júni 1968. Skautský sľub som zložil na tábore 17. augusta 1968, iba pár dní pred okupáciou Československa vojskami Varšavskej zmluvy. Odvtedy ubehlo 48 rokov.

6 Ako vnímaš skauting kedysi a dnes?

Na túto tému sa už vyjadrovali väčšie a múdrejšie kapacity ako som ja. Každá zo svojho uhla pohľadu. Myslím si, že je o dvoch rovinách. Tá prvá je rovnaká, nemenná. Sú to morálne princípy (zákon, sľub, piliere skautingu). Potom sú to aj potreby mládeže. Ich ciele sú rovnaké aké boli aj v minulosti. Aj dnes chce mládež zažiť dobrodružstvo, vnímať tajomstvá prírody, tráviť svoj voľný čas s výbornou partou svojich rovesníkov... tých príkladov môže byť mnoho. A druhá rovina? Čas však nezastavíš. Preto musia sa meniť formy ako tieto ciele dosiahnuť. Musia byť také, aby oslovili a zodpovedali záujmom súčasnej mladej generácie. A ak chceme, aby skauting pre opotrebovanosť nezankol, musíme už teraz myslieť na to, akou náplňou budeme oslovovať aj nasledujúce generácie detí a mládeže. V tejto rovine zákonite musí byť už iný, aký zažívali naši predchodcovia v minulosti.

7 Čo pre teba znamená ocenenie Radu strieborného vlka?

V minulosti na východnom Slovensku žili a pracovali činovníci, ktorí boli skautskými osobnosťami celoštátneho významu. Napriek tomu ani jeden z nich sa nositeľom Radu strieborného vlka nestal. Vtedy bolo dvanásť nositeľov pre celé Československo, dostať sa cez husté sito bolo veľmi ťažké. Dnes na Slovensku je sedem nositeľov radu, sito je trochu redšie. Udelenie radu osobne poteší, aj motivuje. Beriem ho skôr tak, že je ocenením aj našich predchodcov, ktorý na území východného Slovenska po celú vyše storočnú existenciu udržiavali dobré meno nášho skautingu a ja som k tomu prispel iba malou čiastkou. Budme realisti. Na Slovensku je mnoho činovníkov, ktorí by si tento rad zaslúžili. Len ich v oblastiach a zboroch do ktorých organizačne patria pozabudli navrhnuť. Pre mňa udelenie Radu strieborného vlka neznamená iba vyznamenanie. Vyplývajú z neho aj povinnosti. A tie, pokiaľ bude zdravie a mozog slúžiť sa budem snažiť aj zodpovedne plniť.

8 Ako vznikla tvoja prezývka?

V školskom roku 1968/69 som bol prvákom na priemyslovke. V triede som mal spolužiaka, skauta z 2. oddielu. Raz som nevedel príklad z matiky, preto som šiel za ním a povedal: „Miloš, z toho príkladu som jeleň“. Keď mi ho vysvetlil spýtal sa: „Ešte vždy si z neho jeleň?“ Odpovedal som: „Teraz už som z neho muflón“ – a prezývka bola na svete. Zaniesol ju do skautingu, len neskôr Muflón skrátili na Mufi. Nové meno sa ujalo nielen medzi skautmi, ale potom aj v trampskom, či jaskyniarском prostredí.

9 Čo ťa motivuje do skautovania?

Motivácia záležala od veku a doby. V roku 1968 keď som bol mladý motivovala ma skutočnosť že skauting bol niečím novým, nepoznaným, aj túžba po zážitkoch. Po novembri 1989 som chcel priložiť ruku k obnove mládežníckeho hnutia, ktoré som považoval za dobré a užitočné. Zároveň som chcel aby aj generácia našich detí zažila to, čo sme kedysi ako mladí zažili my. Pomôcť pri rozbehu skautskej organizácie a potom odísť a venovať sa iba jaskyniarstvu. Po čase som ale zistil, že z „uháňajúceho rychlika“ sa zrazu nedá vystúpiť..... Keď už prišla doba, že rýchlik spomalil a nadišiel ho opustiť prišlo udelenie Strieborného vlka. Tak to vyzerá, že v „tomto vlaku“ už ostanem do smrti.

10 Čo by si ešte chcel v skautingu dosiahnuť, uskutočniť?

Bez doby kedy bol skauting zakázaný, aktívne v skautskej organizácii pracujem už vyše 29 rokov. Za tie roky som prešiel rôznymi funkciami, myslím že to už stačilo. Zbytočne by som zaberol miesto mladším, ktorí potrebujú získavať skúsenosti, aby aj v budúcnosti sme mali kvalifikovaných, skúsených a schopných činovníkov, ktorí budú posúvať skauting stále vpred. Ja sa môžem snažiť už akurát o to, aby v rámci svojich schopností a možností som bol pre skauting nejakou užitočnosťou.

11 Odkaz pre skautov súčasnosti

Paradoxom je, že pri odkaze pre súčasné a budúce generácie, musíme sa vrátiť hlboko do minulosti. Skauting u nás existuje vyše sto rokov a predsa je stále aktuálny. Každý autoritatívny politický režim jeho činnosť zakázal. A predsa skauting znova ožil v plnej sile. Prežil, nezankol. Je postavený na pevných základoch. Sú nimi jeho nemenné morálne princípy. Nadstavbu tvorí to, že skauting po celú históriu dokázal osloviť státisíce mladých ľudí. Ponúkol vždy niečo nové, chápal ich záujmy a potreby. Aj keď v rôznych dobách boli rozdielne. Odkazom je oprieť sa o pevné základy, ale aj prispôbiť sa potrebám dnešnej doby. Ak chceme mládež vychovávať, musíme ju aj zaujať, naša činnosť musí byť príťažlivá. A nesmieme zabúdať ani na výchovu mladých činovníkov, ktorí skautskú štafetu odovzdajú nasledujúcim generáciám.

Na pobavenie

Dvaja policajti zastavia pána Nováka a hovoria:
"Pane Novák, počuli sme, že o nás rozprávate vtipy,
ktoré sa nezakladajú na pravde a robia z nás demenťov
a idiotov. Vy neviete, že polovica policajtov sú
stredoškolační, a tá druhá polovica vysokoškolační?"
"Ľutujem páni, ale tento vtip nie je odo mňa."

Mladík, práve odvedený, prejavil záujem slúžiť u ná-
morníctva.
"Viete plávať?" spýtal sa ho predseda komisie.
Odvedenec sa zľakol:
"To už nemáte žiadne lode?"

Vnúčik píše starým rodičom list:
"Ahojte dedko a babka, v škole nám vraveli, že sa nemá
klamať a mali by sme ku všetkým svojim klamstvám
priznať, tak vám píšem.
- Cez prázdniny som potajomky otvoril jeden z tých
veľkých pohárov so slivkovým lekvárom a skoro celý som
ho zjedol, aby ste nato neprišli tak som doňho nasral
a vrátil ho do police."
Nato dedko babke vlepí facu:
"Ja som ti vravel, že je to hovno a ty stále iba zcukornatel, zcukornatel..."

Raz Chucka podrobili testom na steroidy. Ukázalo sa, že
testy sú pozitívne. Bol z toho veľký rozruch a všetci sa
pýtali, ako je to možné. Chuck sa k tomu vyjadril nasle-
dovne:
"A z čoho si myslíte, že steroidy sú?"

Žabka sedí v blate na okraji močiara. Príde ježko a pýta
sa:
- "Tak čo, aká je vodička?"
- "Ty pichlač škaredý", odvetí urazeným hlasom žabka,
"ja tu sedím ako dáma, nie ako teplomer!"

Viete aký je rozdiel medzi DVD prehrávačom a
Slovenskou hokejovou reprezentáciou?
Odpoveď: Žiadny prehrávajú všetko

Cisár si zvolá gladiátorov a hovorí im, že zajtra budú
hrať, pre nich veľmi dôležitý zápas vo vodnom póle,
družstvo, ktoré vyhrá, získa slobodu! "A ako spoznáme
súpera?" Pýtajú sa gladiátori. "Veľmi ľahko, krokodily
budú mať žlté čiapočky."

Matematik, právnik a doktor sa bavia, či je lepšie mať manželku alebo milenku.
Právnik hovorí, že lepšia je milenka, pretože rozvod dá prácu.
Doktor hovorí, že lepšia je manželka, pretože pomáha znižovať stres.
Matematik hovorí, že lepšie je mať manželku aj milenku, pretože manželka si
bude myslieť, že je u milenky, milenka si bude myslieť, že je u manželky,
... a on si bude môcť v pokoji robiť nejakú matematiku.

Muž mal už po krk stáleho komandovanie od manželky, tak zašiel k psychiatrovi, čo s tým. Psychiater mu poradil,
ako si budovať sebavedomie a dal mu knihu o asertivite. Chlap ju v autobuse cestou domov celú prečítal.
Príde domov, vrazí do dverí, pristúpi k manželke, ukáže na ňu prstom a povie:
"Odteraz chcem, aby si vedela, že JA som pán v tomto dome a MOJE slovo je zákon! Chcem, aby si mi teraz pripravila dobré jedlo, a keď ho zjem, očakávam bohatý dezert. Po večeri mi pripravíš kúpeľ, aby som si mohol oddýchnuť. A po kúpeli, háďaj, kto ma oblečie a učeše "
"Asi niekto z pohrebného ústavu," hovorí žena ...

Kultúrny život

DETSKÝ VEĽKÝ ZOŠIT PLNÝ DOSPELOSTI

Agota Kristof bola švajčiarska spisovateľka maďarského pôvodu. Potom, čo v roku 1956 po sovietskej invázii emigrovala, pracovala dlho v továrni. Písaním sa preslávila až oveľa neskôr. Počas svojho života bola ocenená v mnohých krajinách.

Téma exilu a života v ňom ovplyvnila celú jej tvorbu. Jej najznámejším dielom je Trilógia Veľký zošit-Dôkaz-Tretie klamstvo. Práve ona bude po prvýkrát vydaná v slovenskom preklade 11.marca vo vydavateľstve Artforum.

„Mama nám hovorievala: „Zlatička moje! Srdiečka moje! Šťastie moje! Moje malé zbožňované detičky!“

Keď si spomenieme na tieto slová, vyhrknu nám slzy. Na tieto slová musíme zabudnúť, pretože teraz nám nikto podobné slová nehovorí a pretože spomienky na ne nám spôsobujú priveľkú bolesť.“

Román Veľký zošit je naozaj pozoruhodným dielom. Rozpráva o deťoch, no nie obyčajných deťoch, ale bratoch-dvojčatách. Ich mená sa nikdy nedozvieme. Tým silnejšie do nás udiera všeobecnosť výpovede knihy. Chlapcov odvedie matka počas vojny na vidiek k starej mame, ktorú všetci dedinčania volajú stará bosorka. Spočiatku sa zdajú neschopnými a máme pocit, že pod nadvládou despotickej, špinavej a nepríjemnej starej mamy dlho nevydržia. Agota Kristof však chlapcov nechala prežiť. A nielen to. Postupne sledujeme, ako si chlapci zakladajú Veľký zošit. Je to zošit, do ktorého si zapisujú svoje cvičenia. Cvičia sa v skutočne nezvyčajných, no vo vojnovom stave, bohužiaľ, úplne bežných veciach. Nacvičujú si odolávanie nádvkam, strachu, bitke i hladu, jednoducho sa z nich postupne stávajú bezcitné, dá sa povedať až živočíchy, ktoré

hladia len na svoj prospech a sú natoľko šikovné, že dosiahnu absolútne všetko, na čo si pomyslia. Veľký zošit plní svoje poslanie. Desivé, ale dôležité. Z dvoch nevinných detí sa následkom vojny a vyhnanstva stávajú dospelí príliš skoro a následky sú fatálne.

Ďalšie dve časti trilógie som ešte nemala možnosť čítať, preto určite využijem možnosť dostať sa k ich slovenskému vydaniu. Ak sa vám nechce čítať trilógiu, aspoň Veľký zošit vrele odporúčam! Príbeh o tom, aké jednoduché je zvládnuť človeka je totiž vždy aktuálny.

Akela

JULKA, ABSINTHE, ROMANTIKA

La Clandestine

Keď mi pred pár dňami kamoška Julka priniesla z Brna prvotriedne zboží (absinthe La Clandestine), ešte som netušil, že ma to privedie k romantike. No a Julka, jedno z najslávnejších Shakespeare-names, obťažkané fatalizmom a fantazmou romantickej lásky. Do toho sa vmonťoval „prekliaty“ nápoj opradený legendami, poverami...aj veci majú svoj príbeh, aj smeli na kobercoch a podlahách, v hradoch a maštaliach majú svoje dejiny.

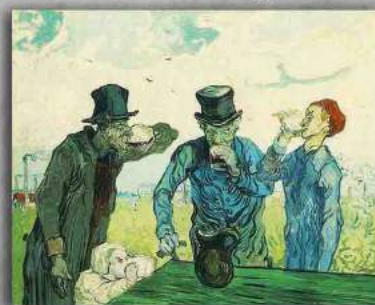
Absinthe sa stal v šesťdesiatych rokoch devätnásteho storočia vo francúzskych baroch a kaviarňach natoľko obľúbený, že hodina medzi piatou a šiestou popoludní dostala meno „zelená hodinka“ (l'heure verte). Fajnšmekri sa stretávali pri absinthe, aby diskutovali (najskôr asi mohli diskutovať o tom, aký je absinthe výnimočný, pre chlapov „zelená hodinka“ à la hodinový hotel) v duchu a tak ďalej, a tak podobne, a iné. Najvychýrenejšie kaviarne z Montmarte navštevovali socky ako Van Gogh, Rimbaud, Baudelaire a Verlaine. Tieto socky si nedokázali svojimi obrazmi a básňami zadovážiť ani za mak vína, a tak mu s absinthom v ruke (keď ho ešte vyhľadovaní a pripití vládali

zodvihnúť) vyhlásili vojnu, ktoré vtedy kapalo z nedostatku vlahy. Absinthe vládol, vznikali nové kostoly – absinthe-továrne, kde absinthe-alchymisti spriadali absinthe-mágiu. Vinice kadeľahšie. Absinthe ležal v žalúdku tak dlho, až sa z tejto vety stala metafora. Objavil chorobu zvanú absinthizmus. Skutočne objavil, lebo niekedy stačí iba chcieť. Absinthe sa stal jedom: najprv ho otrávil mangánový Valentino a potom otrávený absinthe trávil pijanov a lokajov. Absinthe spôsoboval šialenstvo, absinthizmus bol dedičný: absinthizmus sa dedil z rodičov na deti a šialenstvo sa dedilo z detí na rodičov. Embargo na tú pliahu! In vino...plávajúca bzdocha. A utopený absinthe potopila aj Národná liga proti alkoholizmu (Ligue Nationale Contre L'Alcoolisme). Sfalšované hókus-pókusy (každý falšoval – obrancovia falšovali receptúru, odporcovia falšovali symptómy...a oplani falšovali prachy, aby si mohli zakúpiť lahôdku).

Človečina sa akosi nemení, čo? Takže: vinári, lekári a médiá sfetované ziskom vs. absinthe. Vieš, koho tu podporila vláda. Posledná absinthe-kvapka pretiekla 28. Augusta 1905, keď istý švajčiarsky roľník Jean Lafray pobil celú rodinku a potom si tľkol hlavu o stenu, že je teraz sám, a že pred tým nebol, a že ostane navždy sám...s hrčou. Ukázalo sa, že Jean v ten deň pil absinthe...ale vypil aj sedem pohárov vína, šesť koňakov...zapil absinthe,

zabil absinthe...ale že hlavne ten absinthe vypil.. Tolko fatalizmu (a funatizmu)! Keď absinthe zakázali aj Holandania, bol už Vincent mŕtvy. Zakázať absinthe bolo preň ako zakázať maľovať zelenou, ako zakázať rásť tráve, listom...ako zakázať kyslík. Absinthe-potrať sa však nikdy nekonal; načierno sa vyrábala tzv. La Clandestine („zakázaný“) absinthe, ktorý je fakticky číry a po „znečistení“ čistou vodou sa sfarbí dobiela. Jak hovorí Gašparko – tam to máte biele na čiernom! Ale jak hovorím ja: „Tam to máte biele načierno!“

Absinthe sa dnes v pohode vyrába, inak by už Julka sedela...v ordinácii. A keď ste čakali romantiku s Julkou...choďte si dať radšej absinthe. Nie, Julka nie je anjel, nie je fatalistka, nie, nemá rada absinthe, nie, nebol som v ten deň na omši, nie, nebol to dar...áno, chcela peniaze, áno, dostala zľavu, áno, dal som jej za to niečo okrem peňazí, trebárs peniaze na ďalší...áno, viem, čo je na tom všetkom romantické...ale o tom už v druhej časti, definiatívne bez Julky. Týmto Ti, Julka, ďakujem za starostlivú donášku (absinthe som fólií zbavoval trištvrte hodiny)

Hudobný svet

TAM KDE SA STRETÁVA HUDBA S CESTOVANÍM. A S POCHOPENÍM.

Keď v roku 1987 v mestečku Aberdeen založil emočne mimoriadne labilný, vtedy 20 ročný Curt Cobain kapelu, ľudia boli zhrzení. Vlastne, nie ľudia všeobecne, spoločnosť. Bolo to prirodzené, totiž, strach máme vždy z niečoho, čo nám je neznáme, a zjav, zvuk aj štýl tohto hudobného „zoskupenia“ bol na tamajšie pomery až tak nespútaný, že predstavoval čosi, čo by sme v dnešnom jazyku mohli označiť ako maximálne deviantné.

Mnohí z nás dobre vedia, ako tento čiernobiely príbeh dopadol. Faktom však je, že z periférie vzdialeného Seattleovského predmestia sa Nirvana albumom Nevermind stala práve originalitou svojho hudbu-ponímania absolútne najpopulárnejšou skupinou v Severnej Amerike s kultovými pesničkami, ktoré predstavujú definíciu istej generácie. A meno Cobainovo v rockovej sieni slávy sa týči nad ostatnými nie z dôvodu negatívnych esencií, ktoré v jeho okolí boli, ale preto, že išlo o človeka extrémne otvoreného, neuveriteľne citlivého a senzitívneho ku všetkým podnetom, ktoré ho donútili hudobne tvoriť.

Podujatím Music travel čajovnica, ktoré žije svojím vlastným životom od roku 2014, sa snažíme vytvoriť miesto, prostredie a atmosféru, ktorá nerozdeľuje a nestavia hranice tam, kde absolútne nemusia byť. Nechceme ani nikdy nebudeme stavať na tom, kto ako vyzerá, či kto čo vyznáva. A hlavne, vieme sa rešpektovať, a to nie len v rámci nášho osobného komfortu, ale aj komfortu iných. Moja triedna učiteľka mi na strednej povedala krásnu vec, a síce že hranice mojej slobody končia tam, kde začína sloboda iných. Práve pre tieto aspekty je skauting tak úžasný, úžasne tvarovateľný a zároveň ťažko definovateľný. Čajovnica nikdy nebude akciou, na ktorej niečo musíš, ale akciou kde sa očakáva pochopenie, a to hádam aj v prípadoch, keď je niečo, ba možno niekto v rozpore s osobným subjektom človeka. V tomto prípade naozaj nechcem dávať konkrétne príklady. Skrátka, nie vždy je potrebné báť sa toho, čomu nerozumieme. Občas stačí prijímať, ale zároveň vo svojom vnútri nechať naplno roztočený ten pomyslený filter, ktorý má úplne každý.

Priatelia, za celý RT čajovnice musím napísať, že sme viac ako vďační za parádnu atmosféru, ktorú ste na Kannom vytvorili. Bez Vás by to nebolo ono, rovnako tak bez kvantá iných ľudí, ktorí nám pomáhali najrôznejšími spôsobmi. Ďakujeme za skvelé spätné reakcie a veľmi sa tešíme hlavne na tie, ktoré doposiaľ neprišli. Za seba osobne chcem poďakovať Palimu a Benjimu, bez tohto priateľstva by čajovnica nikdy nenabrala reálne kontúry, samozrejme taktiež zabezpečenému Erikovi, neskutočnej Anike, usmievavej Miške a Viki a všetkým tým inšpiratívno-dobrodružným dušiam, čo sa objavili v správnom čase na správnom mieste. A či budeme opäť svedkami takých krkolomných kontrastov, aké vytvorili obe kapely druhý večer na čajovnici aj na ďalší rok? Nechajme sa prekvapiť. Všetci.

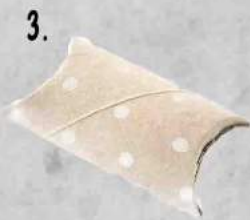
Kovi

Kreatívny svet

- Mánia -

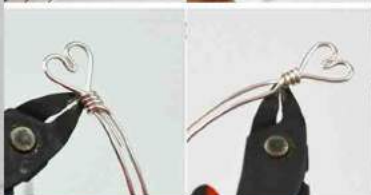
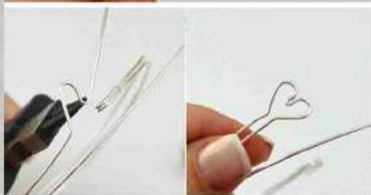
* darčeková krabička z toaletnej rolky

* závesné kvetináče zo starého trička

* jednoduchý a krásny náramok

Predstavivosť je začiatok tvorenia.
Človek si predstaví, po čom túži, chce to, čo si predstaví, a nakoniec vytvorí to, čo chce.

* krásne záložky na vytlačenie

(http://latelierdemagie.com/wp-content/uploads/2016/03/Bookmarks_LAM.pdf)

Šikovná vareška

SVIEŽA JAHODOVÁ LIMONÁDA

Ingrediencie:

- 1 ŠÁLKA CUKRU
- 1 ŠÁLKA VODY
- 2 ŠÁLKY ČERSTVÝCH JAHÔD
- 6 VYTLAČENÝCH CITRÓNOV
- 6 ŠÁLOK STUDENEJ VODY
- ĽAD
- 1 ŠÁLKA POKRÁJANÝCH JAHÔD (NA VRCH)
- CITRÓNOVÝ PLÁTOK

Postup:

KROK 1: Vodu a cukor privedieme do varu v malej panvici. Necháme vychladnúť na izbovú teplotu.

KROK 2: Jahody rozdrvíme v mixéry úplne na jemno.

KROK 3: Rozdrvené jahody vlejeme do cukrovej vody. Pridáme šťavu z citrónov a dobre premiešame.

KROK 4: Jahodovo- citrónovú zmes a studenú vodu vlejeme do džbánu. Dobre premiešame a pridáme ľad. Nalejeme do pohárov a ozdobíme ich nakrájanými jahodami a citrónovým plátkom.

Počet porcií: 6-8

čas prípravy: 10 minút

disko

New!

Neprehliadnite!

SKAUTAN RACE

25-26.6.2016

KYSAK

ZAČINAME: REGISTRÁCIA-9:00, PRETEK-10:00

POPLATOK: 4 € (DESIATOVÝ BALÍK, V SOBOTU SKORÁ TEPLÁ VECERA)

REGISTRÁCIA: DO 19.6.2016 NA e-mail: patoseman@gmail.com

možnosť prísť a stanovať na mieste už v piatok večer (až do nedele)
súťažia trojčlenné družstvá, zvlášť chlapeci a zvlášť dievčatá

TÁBOROVÉ TRIČKÁ

POTLAČ NA TÁBOROVÉ TRIČKÁ

ALEBO INÉ VOĽNOČASOVÉ AKCIE

- KVALITNÉ BAVLNENÉ TRIČKÁ
- VEĽKÝ VÝBER FARIEB
- VEĽKOSŤ POTLAČE A4
- MINIMÁLNY ODBER 10 ks
- DODANIE 5 - 10 DNÍ
- GRAFICKÉ SPRACOVANIE ZADARMO

5,90 € / ks

0948 655 228

 Grafitek.sk
s.p.a.

info@grafitek.sk

OBLASTNÝ GRANT

SLOVENSKÝ SKAUTING

Východoslovenská skautská oblasť

vyhlasuje prvý ročník oblastnej grantovej výzvy

Nápad za všetky drobné

Zámerom oblastnej grantovej výzvy je poskytnúť oddielom finančnú pomoc na ich **programovú** činnosť, rozvíjanie **zaujímavých nápadov** či **pomoc okoliu**, v ktorom fungujú. Do výzvy o grant sa môžu zapojiť samostatné oddiely registrované pod oblasťou a oddiely patriace do zborov, ktoré tvoria súčasť Východoslovenskej skautskej oblasti. Nepodporujeme stavebné práce, opravy klubovní a podobne.

Maximálna výška podpory pre jeden projekt je **50 eur**.

Ako požiadať o grant?

Stačí napísať jednoduchý projektový zámer, teda čo chcete urobiť, kedy a ako. Tiež nezabudnite napísať na čo peniaze použijete. Celé to vložte ako prílohu do mailu a pošlite na adresu: slskvyhod@skauting.sk.

Harmonogram projektu:

Uzavierka podávania projektov je 10. júna 2016

Hodnotenie oblastnou radou do 15. júna 2016

Realizácie podporených projektov od 20. júna do 15. októbra 2016

Vyúčtovanie projektu do 31. októbra 2016

Súčasťou vyúčtovania by mal byť aj krátky článok do Oblastníka a päť fotografií (s logom oblasti) z realizácie projektu.

V prípade otázok kontaktujte: Michal Macák – Pončo michal.macak@gmail.com
Michal Novák – Číňan michal.novak8@gmail.com

oblasť vo fotkách

Ak aj Vy chcete zahviezdiť, neváhajte nám zaslať fotky z vašich akcií!

OSEMSMEROVKA

O	B	L	A	S	Ť	S	Ž	A	A	Ť
L	T	E	L	Ý	V	K	D	D	N	S
E	E	I	V	Í	Č	A	O	A	I	E
I	J	S	O	S	Ľ	U	B	S	Ž	Č
N	A	E	D	M	V	T	R	D	V	K
A	N	P	C	E	L	I	O	O	R	L
V	M	A	A	S	A	N	D	P	D	V
O	Y	D	U	M	J	G	R	T	Z	B
D	H	R	Z	K	K	I	U	Á	K	O
E	A	E	O	U	A	E	Ž	B	O	V
R	T	N	L	T	K	I	S	O	Š	Ň
P	B	A	E	P	T	C	T	R	E	A
A	I	L	Z	K	O	K	V	H	Ľ	N
N	I	Í	Y	S	G	A	O	O	A	M
A	:)	N	V	A	D	O	R	Í	R	P

VSO
košela
akcie
česť
skauting
príroda
dobrodružstvo
les
priatelia
zážitky
napredovanie
uzol
víča
sľub
vodca
oheň
KPZ
tábor
vlajka,
klubovňa
podsada
adrenálín
BP
výlet
družina
hymna
mapa
oblasť

NÁJDITE VŠETKY SLOVÁ UKRYTÉ V OSEMSMEROVKE A UKRYTÚ VETU NÁM POŠLITE NA OBLASTNIK.VSO@GMAIL.COM. NEZABUDNI PRIPÍSAŤ MENO, PRIEZVISKO, ZBOR A ADRESU. V ĎALŠOM ČÍSLE SA DOZVIETE MENO VÝHERCU, KTORÉHO POTEŠÍME SKAUTSKÝM DARČEKOM.

VYDAL:
SLOVENSKÝ SKAUTING,
VÝCHODOSLOVENSKÁ OBLASTNÁ RADA

PREŠOV

PALI
YAN
IHLIČKA
YOGI
KOVI
DISKO

PREŠOV

MUFI
AKELA

VRANOV

DOMINIKA
BODOROVÁ

HERMANOVCE

VELKÝ
MEDVEĎ

NECHODÍ TI OBLASTNÍK?

MÁŠ NEJAKÉ PRIPOMIENKY?

OBLASTNIK.VSO@GMAIL.COM

CHCEŠ PRISPIEŤ SVOJÍM ČLÁNKOM?

Ďakujeme Vám za Vašu priazeň!

Váš tím
šéfredaktorov

